

מעשיה

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

א מַפְלָה פֿון גִּשְׁמִיּוֹת

סוף כל סוף איז דאס געשען: מ'האט געכאפט דעם בעל תפילה!

נאכדעם וואס ס'איז געווארן א גאנצע טומל אין שטאט איבער א מיסטעריעזע פערזאן וואס לאכט אפ פון זייער אמונה אין געלט, און טענה'ט אז ס'איז דא נאר איין באשעפער אויף דער וועלט וועמען מ'דארף דינען - א מענטש וואס באווייזט זיך אמאל אלס א סוחר און אמאל אלס אן ארעמאן - האט מען אים ענדליך געברענגט פאר די שרים. די שרים האבן אים אנגעהויבן אויספרעגן, אבער דער בעל תפילה איז געבליבן שטארק ביי זיין מיינונג און געזאגט מיט א פעסטקייט: "יעדער איינער לעבט דא אין א גרויסן טעות און נארישקייט; געלט איז בכלל נישט דער תכלית פון דער וועלט..."

דערנאך האבן זיי אים אנגעהויבן פרעגן איבער דעם 'גיבור': 'ווער איז דער מענטש וואס דו טענה'סט אז דו קענסט אים?' ער האט זיי מסביר געווען אז ער איז אמאל געווען ביי א מלך וואס האט געהאט א פארלירענעם גיבור, און אויב דער גיבור איז טאקע דער זעלבער מענטש, דאן קען ער אים גוט. ער האט דערביי צוגעגעבן: "און דאס וואס עטץ פארזיכערט זיך אין א לאנד וואס אלע זענען געטער - זאלט עטץ וויסן אז דאס איז ריינע נארישקייט. זיי קענען ענק גארנישט העלפן, און אויב עטץ וועטס זיך פארלאזן אויף זיי, וועט דאס זיין ענקער מפלה! דאס גאנצע פאלק, מיט אלע מענטשן וואס קומען צו זיי זוכן הילף, וועלן זיי אלע ביידע א מפלה האבן."

אינמיטן א שיעור אין חדר אויף פרק 'הכונס', האט דער מלמד מסביר געווען פונקטליך וואס עס מיינט א 'שמירה מעלה'. שאל האט זיך דעמאלט געשפילט אונטערן טיש מיט א שליסל-האלטער פול מיט וואסער און גלאנציגע שטערנדלעך. צוגעשטעפערט דערצו איז אויך געווען א לעמפל וואס טוישט קאלירן, וואס ער האט באהאלטענערהייט אנגעצינדן און אויסגעלאשן כדי דער מלמד זאל נישט באמערקן. דאס איז אבער נישט געווען זיין איינציגסטע זאך; אונטער זיין גמרא זענען געלעגן נאך עטליכע סארט שליסל-האלטערס מיט אנדערע פארעמס, וואס ער האט צוגעלייגט צו זיין ריזיגע זאמלונג וואס ער האט שטענדיג מיטגעשליסען. ער האט געהאט אין זיין באזיץ אינאיינעם פופציג

פארשידענע סארט לעמפלעך און שלעסער וואס זענען געהאנגען אויף זיין שליסל-האלטער. ער פלעגט פארברענגען שעות זיך צו שפילן מיט זיי, אויסלייגן, ארויסנעמען, און זיי צוזאמענשטעלן איינס צום צווייטן. בשעת זיינע חברים האבן געשריבן סיכומים אויף די סוגיות אין די גמרא און אנגעפילט העפטן מיט קלארע ביאורים אויף יעדן קשיא אין תוספות, איז שאל'ס העפט געבליבן ליידגיג אפער איז דארט נאר געווען א ליסטע פון זיינע פילע טשאטשקעס...

אין טאג האט אים אן עלטערער איד מיט א שניי ווייסע בארד אפגעשטעלט אין קאנוע שטיבל פון בית המדרש. ער האט צוגעקוקט ווי שאל שפילט זיך און אים געזאגט: "מיי טייער קינד, דו קוקסט מיר אויס צו קלוג אויף זיך צו שפילן מיט אזעלכע נארישקייטן. זאלסט וויסן, אז ס'וועט נישט נעמען לאנג און פון דעם גאנצן זאמלונג וועט גארנישט איבערבלייבן. דער גאנצער תכלית פארנוואס מיר זענען געקומען אויף דער וועלט איז נאר זיך מדבק צו זיין אינעם באשעפער דורך זיין תורה און מצוות. צום סוף וועט גארנישט איבערבלייבן פון די גאנצע גשמיות; אלעס וועט פארטייליגט ווערן און גיין לאיבוד!"

שאל איז געווען שאקירט: "וואס! גארנישט וועט נישט בלייבן פון דעם?!" "זא, זא," האט דער אלטער איד געענטפערט מיט א רואגקייט, "יעדער גשמיות'דיגע זאך מיט וואס מיר געבן זיך אפ, ספעציעל קינדישע טשאטשקעס, ברענגט אונז נישט צו קיין שום תכלית אדער באדייט. אויב מיר ווילן לעבן א ריכטיגן לעבן מיט הצלחה, מוזן מיר משקיע זיין נאר אין עבודת השם, וואס דאס בלייבט אויף אייביג."

אזוי לערנען מיר ארויס פון די מעשה וואס דער בעל תפילה האט געזאגט פאר די גרויסע שרים, וואס זענען געווען אזוי רייך: "איר וועט האבן א מפלה פאר'ן גיבור! עטץ וועטס אלע פארטייליגט ווערן און גיין לאיבוד, ווייל דאס גשמיות'דיגע געלט וועט ענק גארנישט העלפן." ווייל דער עיקר תכלית איז נאר צו דינען דעם באשעפער, צו לערנען און צו דאווענען.

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה י"ב - דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (6)

הָאֲבִין זִי אִים גִּיהָלְטִין פֿאַר מִשְׁוֹעָה. וואַרִין די גאַנצֶע מדינה זענען שוין אזוי גיליגין אין דעם געלט און זענען שוין אזוי דרינגען פארנארישט גיווארין. ביז דער וואס ער האט אַקעגין זייערע נארישקייט עפעס גירעט. איז דערביי זיי גיווען מִשְׁוֹעָה. **הָאֲבִין זִי אִים גִּיפֿרעגט.** וואס איז דאס וואס דו זאגסט אויף דעם גבור. אויב סע ניט דער גבור פנ"ל. האט ער זיי גיענפערט. באַשֶׁר אִיךְ בִּין גִּיוֹעֵן בִּי אַ מָלָךְ. איז ביי דעם מלך פארפאלין גיווארין א גבור.

און אויב דאס איז דער גיבור. קאן אִיךְ מִיךְ מִיט אִים. און וויטער דאס וואס איר פארלאזט זיך אויף דער מדינה וואס איר זאגט אז זיי זענען אלע גאטין. דאס איז א נארישקייט. **ווארין זיי וועלן אייך גאר ניט קענען העלפן.** אדרבא. דאס וועט נאך זיין אייער מפלה אז איר וועט זיך אויף זיי פארלאזן. **הָאֲבִין זִי אִים גִּיזאגט** פון וואנען ווייסטו דאס (אז די מדינה קאן זיי ניט העלפן. און זיי וועלן נאך א מפלה האבן דורך דעם).

הָאֲבִין זִי אִים גִּיענפערט. באַשֶׁר בִּי דעם מלך וואס ער איז ביי אים גיווען. האט ער גיהאט א יד דהיינו דער מלך האט גיהאט א זאך אזוי ווי א האנט מיט פינגער פֿינגער. און מיט אלע שירטוטין (דהיינו אלע קנייטשן און אלע קריצין) וואס אויף א האנט איז פארהאנדן.

און די יד איז גיווען דער לאנד קארט פון אלע וועלטין. און גאר וואס סע איז גיווען זינט הימיל און ערד איז באשאפן גיווארין ביז אין סוף. און וואס סע וועט זיין דערנאך. איז אלץ אויסגימאלט גיווען אויף דער יד. ווארין סע גיווען אויסגימאלט אין די קריצין און קנייטשן פון דער יד. דאס גימעל פון אלע וועלטין.

ווי אזוי איטליכע וועלט שטייט. מיט אלע זאכן פון איטליכער וועלט בפרטיות. אלץ ארויס גישטעלט אויף דער יד.

דערווייל איז גיווארין אין שטאט איין רעש. באַשֶׁר אז סע גיפֿינט זיך איינער וואס ער רעט אזוינס וואס ער מאכט א גילעכטער פון זייער אמונה.

און ער זאגט אז סע איז נאר א יחיד פארהאנדן דהיינו השם יתברך ברוך הוא וכו'. און מכח דעם גבור זאגט ער אלץ אויב סע ניט דער גבור וכו' פנ"ל.

הָאֲבִין זִי פֿארשטאנען אז דאס מוז בוודאי זיין דער בעל תְּפִלָּה. ווארין דער בעל תְּפִלָּה איז שוין ביי זיי מפורסם גיווען פנ"ל.

הָאֲבִין זִי אִים גִּיזאגט אז מען זאל אים זוכין און מען זאל אים חאפן. כאטשע ער פלעגט זיך אלע מאל אנדערש פארשטעלן (דהיינו אמאל האט ער זיך פארשטעלט פאר איין סוחר און אמאל פאר איין ארימאן וכו') וואס מחמת דעם האט מען אים ניט גיקאנט חאפן פנ"ל) **נאר זיי האבן אפער דערפון אויף גוואוסט.** אז דער בעל תְּפִלָּה פארשטעלט זיך אלע מאל אנדערש. האבן זיי גיהייסן נאך קלערין נאך אים. און מען זאל אים חאפן.

הָאֲבִין זִי אִים גִּיזאגט ביז זיי האבן אים גיחאפט. (דהיינו דעם בעל תְּפִלָּה) און זיי האבן אים גבראכט צו זייערע עלצטע.

און זיי האבן אנגיהויבן מיט אים צו שמוסין.

הָאֲבִין זִי אִים גִּיזאגט פנ"ל. איר זענט אלע אין טעות. און אין גרויסע נארישקייט. און דאס איז גאר קיין תכלית ניט. דהיינו דאס געלט איז גאר קיין תכלית ניט.

נאר סע איז א יחיד ברוך הוא פאר האנדן דהיינו דער בורא יתברך שמו וואס ער האט אלע באשאפן נאר אים באדארף מען דינען. און געלט איז גאר א נארישקייט וכו'.

און די מדינה וואס איר זאגט. אז זיי זענען אלע גאטין. זיי וועלן אייך גאר ניט קאנען העלפן. ווארין זיי זענען נאר מענטשן

(אזוי האט זיי דער בעל תְּפִלָּה גיזאגט)

אזוי ווי אויף אַ לאַנד קארט איז אויס גימאלט (אזוי ווי סע וויסן די וואס זיי זענען גיניט אין דעם לאַנד קארט.

דעיינו סע איז אויס גימאלט אויף אַ פּאפּיר איטליכע שטאט און איטליכע מדינה. און איטליכס בריקל און אזוי אנדערע זאכן טייכליק און וועלדער וכו'. און ביי איטליכע זאך שטייט אלץ אנגישריבן אז דאס איז די שטאט און דאס איז די מדינה וכו') אזוי איז אויף דער יד גיווען אויסגימאלט אלע וועלטין דורך די קריצין און קניטשן פון דער יד.

און אין די קריצין פון דער יד איז גיווען אזוי ווי אותיות. אזוי ווי אויף אַ לאַנד קארט שטייען אנגישריבן אותיות ביי איטליכער זאך פדי מען זאל וויסן וואס דאס איז דעיינו מען זאל וויסן אז דא איז די שטאט.

און דא איז דאס טייכיל און אזוי דעסט גלייכן אנדערע זאכן. אזוי איז פונקט גיווען אנגייכניט דורך די קריצין פון דער האנט אזוי ווי אותיות. וואס די אותיות זענען גישטאנען ביי איטליכער זאך וואס סע גיווען אויס גימאלט אויף דער יד. פדי מען זאל וויסן וואס איטליכע זאך איז וואס דארט איז אויסגימאלט.

און אזוי איטליכע מדינה באזונדער און איטליכע שטאט און אלע טייכן און בריקין און בערג און אנדערע זאכן (וואס סע גיפנט זיך אין דער וועלט און אין אלע וועלטין) איז אלץ גיווען אויסגימאלט אויף דער יד דורך די קריצין און קניטשן פון דער יד.

און ביי איטליכער זאך איז אלץ גישטאנען אותיות אז דאס איז די זאך און דאס איז די זאך וכו'. און אזוי אלע מענשן וואס סע גייען ארום אין איטליכער מדינה און אלע זייערע מארעות (דעיינו אלץ וואס אויף אַ מענשן גייט איבער ווייל ער לעבט) איז אלץ גיווען אויס גימאלט אויף דער האנט.

און סע איז דארט גישטאנען אפילו אלע וועגין פון איין מדינה צו דער אנדערער. און פון איין ארט צום אנדערין און מחמת דעם האב איך גוואוסט דעם וועג אריין צו גיין אהער אין שטאט אריין. וואס קיין שום מענש קאן אהער נישט קומען. (ווארין די מדינה פון געלט האבין זיך ארום גיגראפין זייערע שטעט און קיינער האט צו זיי נישט גיקאנט קומען כפ"ל) און אזוי אז איר ווילט מיר שיקין אין דער אנדערער שטאט אריין. ווייס איך אויף דעם וועג. אלץ דורך דעם יד.

און אזוי איז גישטאנען אויף דער יד. דער וועג פון איין וועלט צו דער אנדערער וועלט. ווארין סע איז פארהאנדין א וועג וואס דורך דעם וועג קאן מען ארויף גיין פון דער ערד אויף דעם הימיל. (ווארין פון דער ערד אויף דעם הימיל קאן מען נישט ארויף גיין מחמת מע ווייסט נישט דעם וועג. און דארט איז גישטאנען דער וועג ווירמיר מען זאל ארויף גיין אויף דעם הימיל)

און סע איז דארט גישטאנען אלע וועגין וואס סע איז פארהאנדין פון איין וועלט צו דער אנדערער וועלט. ווארין אליהו איז ארויף גיגאנגען אויף דעם הימיל מיט דעם וועג. איז דארט גישטאנען דער וועג. משה רבינו איז ארויף גיגאנגען אויף דעם הימיל מיט איין אנדערן וועג.

איז דארט גישטאנען יענער וועג אויף. און אזוי חנוך איז ארויף גיגאנגען אויף דעם הימיל נאך מיט איין אנדערין וועג. איז דארט דער וועג אויף גישטאנען און אזוי פון איין וועלט צו דער אנדערער (ווייטער העכער) איז אלץ גישטאנען אויף דער האנט. דורך די קריצין און קניטשן פון דער האנט

און סע איז גישטאנען אויף דער יד. איטליכע זאך ווי אזוי סע איז גיווען בשעת די וועלט איז באשאפן גיווארין. און ווי אזוי סע איז היינט. און ווי אזוי סע וועט זיין דערנאך. דעיינו סדום. איז גיווען דארט אויסגימאלט אזוי ווי די שטאט איז גיווען פריר איי זי איז איבער גיקערט גיווארין.

און ווידער איז גיווען דארט אויסגימאלט אזוי ווי סדום קערט זיך איבער. אזוי ווי א שטאט קערט זיך איבער. און ווידער איז גיווען דארט אויסגימאלט סדום וואסיר א פנים סע האט היינט. נאך דעם איבער קערין זיך. ווארין אויף דער יד איז גיווען אויס גימאלט. וואס סע איז גיווען. און וואס סע איז היינט. און וואס סע וועט זיין.

און דארט אויף דער יד האב איך גיזעהן. אז די מדינה וואס איר זאגט אויף זיי אז זיי זענען אלע גאטן. מיט די אלע מענשן וואס זיי וועלן צו זיי קומען אויף הילף (דעיינו אז די מדינה זאל זיי העלפן) וועלן זיי אלע ביידע א מפלה האבן. (אזוי האט זיי אלץ דער בעל תפלה דערציילט).

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (6)

ה. אלי' משה און חנוך זענען ארויף אין הימל אויף די זעלבע וועג אדער יעדער דורך א אנדערע וועג?

- ☐ יעדער אויף א אנדערע וועג און אין די יד איז געשטאנען אלע וועגן
- ☐ אלע אויף די זעלבע וועג און אין די יד איז געשטאנען די וועג
- ☐ יעדער אויף א אנדערע וועג און אין די יד איז נישט געשטאנען די וועגן

ו. וואס איז געשטאנען אויפ'ן יד?

- ☐ וואס עס איז געווען און וואס ס'איז יעצט
- ☐ וואס עס איז געווען און וואס ס'איז יעצט און וואס ס'וועט זיין
- ☐ וואס עס איז געווען

ז. וואס איז געשטאנען אין די יד וועגן די מדינה וואס זיי זאגן אז אלע דארטן זענען גאטין?

- ☐ אז יענע מדינה וועט האבן א מפלה
- ☐ אז די מענטשן וואס וועלן קומען צו זיי נאך הילף וועלן האבן א מפלה
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג

ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

א. וואס האט זיי דער בעל תפילה געזאגט אויף דעם וואס זיי פארלאזן זיך אויף די מדינה וואס אלע זענען גאטין (לויט זייער שיטה)?

- ☐ אז אפשר וועלן זיי ענק העלפן
- ☐ אז זיי וועלן ענק גאר נישט קענען העלפן
- ☐ אז דער גבור וועט ענק העלפן

ב. וואס האט זיי דער בעל תפילה געזאגט וועגן דעם גבור?

- ☐ אז ער איז געווען ביי א קעניג איז ביי אים פארלוירן געווארן א גבור און אויב דאס איז דער גבור קען איך מיך מיט אים
- ☐ אז ער איז זייער שטארק און מ'דארף מורא האבן פון אים

ג. וואס נאך האט זיי דער בעל תפילה געזאגט וועגן די מדינה וואס דארטן זענען אלע גאטין (לויט זייער שיטה)?

- ☐ אז זיי זענען בכלל נישט שטארק
- ☐ אז אויב ענק וועלן זיך פארלאזן אויף זיי וועט דאס זיין ענקער מפלה
- ☐ אז אויב ענק וועלן זיך פארלאזן אויף זיי וועלן ענק מצליח זיין

ד. אויף די יד פון קעניג איז געווען געשריבן די וועגן פון איין וועלט צו די אנדערע וועלט?

- ☐ יא
- ☐ ניין
- ☐ א טייל יא, און א טייל נישט

טיפער געטראכט

וואספארא זאך האט דער בעל תפילה געזאגט פאר די מענטשן פון די מדינה של עשירות – און דער רבי דערציילט דאס 2 מאל ביי די וואך און ביי די פריערדיגע וואך? וועמען האבן די מענטשן פון די מדינה פון עשירות גהאלטן ביי זיך. און זיי האבן אים נישט געוואלט אוועק לאזן?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (5)

וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי אויס גילאכט? 2

און וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי געזאגט "דאס איז זייער א גרויס נארישקייט"? 1

**דעם רבינ'ס
אעשיות**

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com

